

การพัฒนาแบบนวัตกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อเพิ่มทักษะการฟัง ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5*

Development of English Learning Innovation Model for Enhancing Listening Skills of Grade V Students

ศิริประภา แก้วบุญไสย¹

Siriprapa Kaewboonsai¹

หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

Department of Teaching English, Mahachulalongkornrajavidyalaya University

Corresponding Author, E-mail: siriprapa.kae@mcu.ac.th¹

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาผลของการใช้นิทานเป็นสื่อในการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านความร่วมมือในการเรียนรู้และการนำประโยชน์จากการเรียนรู้ไปใช้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษา กลุ่มตัวอย่างเป็น นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านแจ้งตราดคลองไทรจำนวน 15 คน ทำการทดลองในภาคเรียนที่ 1 ปี การศึกษา 2564 ที่ได้จากการสุ่มอย่างง่าย ใช้ระยะเวลาในการทดลอง 5 สัปดาห์สัปดาห์ละ 3 ชั่วโมง โดยแบ่งออกเป็น 2 ระยะ คือ ระยะแรกเป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการฟังโดยใช้นิทานเป็นสื่อให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่าง โดยจัดการเรียนการสอนในห้องเรียนปกติเป็นเวลา 3 สัปดาห์ จำนวน 9 คาบ ระยะที่สอง คือ การฝึกปฏิบัติจริงนอกห้องเรียน โดยจัดแสดงละครและการเล่านิทาน เป็นเวลา 2 สัปดาห์จำนวน 6 คาบ เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แผนการจัดการเรียนรู้ทักษะการฟังโดยใช้นิทานเป็นสื่อ จำนวน 7 แผน แบบทดสอบวัด ความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษก่อนและหลังการทดลอง แบบสังเกตพฤติกรรมด้านการฟัง แบบประเมินตนเองด้านการฟังภาษาอังกฤษ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติที่แบบไม่อิสระจากกัน (t-test for dependent samples) และ วิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้คอมพิวเตอร์โปรแกรมประมวลผลสำเร็จรูป SPSS

ผลการวิจัยพบว่า

1. ความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัย สำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สอดคล้องกับผลการวิเคราะห์จากแบบสังเกตพฤติกรรมด้านการฟังและ แบบประเมินตนเองด้านการฟังภาษาอังกฤษ ที่แสดงถึงพัฒนาการด้านทักษะการฟังของนักเรียนในการใช้นิทานเป็นสื่อในการเรียนรู้
2. นักเรียนมีพัฒนาการด้านความร่วมมือในการเรียนรู้และการนำประโยชน์จากการเรียนรู้ ไปใช้

*Received March 8, 2023; Revised June 5, 2023; Accepted June 5, 2023

คำสำคัญ : การพัฒนารูปแบบนวัตกรรมการเรียนรู้; ทักษะการฟัง; นิทานภาษาอังกฤษ

Abstract

The purpose of this study was to enhance the listening ability and desirable characteristics, namely cooperative learning and applying the learned skill of Prathomsuksa Five students by using English tales. The subjects were 15 Prathomsuksa six students at Banjangtradchongsai School, Ayutthaya in the first semester of academic year 2021. They were selected by simple random sampling. The experiment was carried out in a five-week time: nine class periods of sixty minutes each. For the first phase, they were taught in the classroom for 3 periods. In the second phase they practiced in real situations to dramatization and telling stories for 6 periods. The instruments used in this study were seven lesson plans on English tales, a pre-posttest of listening test, the teacher's observation form and the students' self-assessment form. The data were statistically analyzed by mean scores, percentage standard deviation and t-test for dependent samples.

The results founding

1.The findings of this study indicated that listening ability of the subjects was enhanced higher than before the experiment at the .01 level of significance. This result is supported by the analysis of the data from the teacher's observation form and the students' self-assessment form.

2. The subjects have developed cooperative learning skill. They have also shown the ability in applying the learned skill as a tool for knowledge enhancement and entertainment.

Keywords : English learning innovation model; Listening Skill; English Tales

บทนำ

สังคมโลกปัจจุบันการเจริญเติบโตของเทคโนโลยีสารสนเทศ ได้สร้างสภาพโลกที่ไร้พรมแดน ทำให้การติดต่อสื่อสารระหว่างประเทศสามารถดำเนินไปได้อย่างรวดเร็ว ในการติดต่อสื่อสารภาษา ถือว่าเป็นเครื่องมือที่สำคัญยิ่งในการแลกเปลี่ยนความรู้ข้อมูลข่าวสารและการเรียนรู้วิทยาการอื่น ๆ ตลอดจนการประกอบอาชีพ การที่นักเรียนจะสามารถใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้นั้น นักเรียนจำเป็นต้องฝึกฝนทักษะ

ทั้งสี่ คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนไปพร้อมๆกัน อีกทั้งยัง สามารถนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ประโยชน์อย่างแท้จริง ซึ่งในบรรดาทักษะการใช้ภาษา ทักษะการฟังเป็นทักษะที่สำคัญยิ่งของมนุษย์ และเป็นพื้นฐานสำคัญที่จะพัฒนาความสามารถในทักษะอื่น (บัญชา อึ้งสกุล, 2545 : 53)

การฟังเป็นจุดเริ่มต้นของการเรียนรู้ทำให้นักเรียน สามารถจดจำโครงสร้างและคำศัพท์ของภาษา ถ้านักเรียนมีโอกาสฟังภาษาที่เรียนมามาก การเรียนรู้ภาษาก็เกิดขึ้นได้ง่าย แต่ถ้านักเรียนขาดโอกาสในการฟัง การเรียนรู้ภาษาก็อาจเป็นไปได้ช้า ดังนั้น ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง นักเรียนควรมีโอกาสฟังมากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ (Doff, A., 1989 : 198-199) การฟังเป็นทักษะที่นักเรียนรู้สึกว่ายาก เพราะ คำพูดที่ได้ยินจะผ่านหูผู้ฟังในช่วงเวลาสั้น คำและประโยคต่างๆ ติดต่อกันมาอย่างรวดเร็ว และต่อเนื่อง ถ้าผู้ฟังไม่สามารถตามได้ทัน ก็จะไม่เข้าใจ และคิดว่าผู้พูดพูดเร็วจึงจับใจความสำคัญไม่ทัน จำแนกเนื้อหาไม่ได้ทั้ง ๆ ที่ผู้พูดพูดอย่างเป็นธรรมชาติด้วยความเร็วปกติที่เจ้าของภาษาเข้าใจ อีกทั้งผู้ฟังต้องการฟังทุกคำให้เข้าใจเหมือนการอ่านหนังสือซึ่งสามารถเห็นได้ทุกตัวอักษรจึงแม้แต่คิดถึงข้อความที่ยังไม่เข้าใจ ทำให้สับสนและไม่เข้าใจเมื่อฟังข้อความต่อไป (จารุพรรณ เพ็งศรีทอง, 2544 : 171-175)

นักเรียนส่วนมากไม่สามารถจำเนื้อหา โดยเฉพาะข้อความยาวๆและบางครั้งไม่เข้าใจความหมายของเนื้อหาที่ได้ยิน ปัญหาที่เกิดขึ้นบ่อย ๆ มาจากการที่ผู้ฟังต้องการฟังทุกคำให้เข้าใจและแยกไม่ออกว่าข้อความใดเป็นเนื้อหาสำคัญ (Underwood, M., 1993 : 19)

แม้ว่าทักษะการฟังจะมีความสำคัญดังได้กล่าวมาแล้วแต่จากการศึกษางานวิจัยการจัดการ เรียนรู้ ภาษาอังกฤษของ จารุพรรณ เพ็งศรีทอง พบว่านักเรียนได้รับการฝึกทักษะการฟังน้อยมาก เมื่อเปรียบเทียบกับทักษะอื่น การจัดการเรียนรู้ส่วนใหญ่เน้นการฝึกทักษะการอ่าน และการเขียน โดยเฉพาะในระดับประถมศึกษา ผลจากการสังเคราะห์งานวิจัยการสอนภาษาอังกฤษ ของ พันธณีย์ วิหคโต พบว่าครูในระดับประถมศึกษาส่วนใหญ่ถึงร้อยละ 86 ไม่จบวิชาเอก ภาษาอังกฤษโดยตรง จึงขาดความรู้ความเข้าใจในเนื้อหา และขาดทักษะการสอน โดยเฉพาะด้าน การสอนฟังและพูด (พันธณีย์ วิหคโต, 2546 : 24-27)

จากสภาพปัญหาและความสำคัญของทักษะการฟัง ครูผู้สอนภาษาอังกฤษจึงมีหน้าที่ใน การช่วยนักเรียนให้มีความรู้ ความสามารถในการฟังมากยิ่งขึ้น โดยเลือกกิจกรรมที่เหมาะสมกับระดับความสนใจของนักเรียน จากการศึกษาพบว่า มีนักการศึกษาหลายท่านได้เสนอแนวคิดการจัด การเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการฟัง นิทานสามารถใช้ในการจัดการเรียนรู้และพัฒนาทักษะทางภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพ ไม่ว่าจะนำมาสอนแบบ บูรณาการทักษะทั้งสี่ หรือแยกสอนแต่ละทักษะก็ตาม (Taylor, E.K., 2000 : 4-15) ทั้งนี้ เพราะเนื้อเรื่องในนิทานมีการเรียงลำดับเหตุการณ์ซึ่งนักเรียนสามารถคาดเดาเหตุการณ์การใช้คำ เหตุการณ์ที่คล้ายๆกัน ช่วยให้นักเรียน จำคำศัพท์ประโยค รวมทั้ง โครงสร้างทางไวยากรณ์ (อภิญา เบญจวรรณกร, 2540 : 40-46) นอกจากนี้ภาพที่ใช้ประกอบนิทานสามารถสื่อความหมายได้ ซึ่งสอดคล้องกับ อภิญา เบญจวรรณกร และ ประนอม สุรัสวดี ซึ่งกล่าวว่าการเล่านิทานสามารถสร้างความก้าวหน้าในการฟังการจำ คำศัพท์รูปประโยค เพราะเด็กสามารถรู้ความหมายจากเรื่องในนิทานภาษาอังกฤษได้ แม้จะยังไม่เข้าใจ

โครงสร้างทางไวยากรณ์ อย่างไรก็ตามในการจัดการเรียนรู้โดยใช้นิทานควรคำนึงถึงรูปแบบการนำเสนอที่หลากหลาย ทั้งนี้เพื่อ ดึงดูดความสนใจในการเรียนรู้ของนักเรียน จากการศึกษาพบว่านิทานมีหลากหลายรูปแบบ ครูผู้สอน สามารถเล่านิทานให้น่าสนใจได้หลากหลายวิธี วยุพา ทศตะ ได้ศึกษาผลของการเล่านิทาน และนำเสนอการเล่านิทานแบบต่างๆเช่นการเล่านิทานประกอบการวาดภาพ การเล่านิทานเป็นภาษาอังกฤษที่มีการแปลเป็นภาษาพื้นบ้านและภาษาไทย การเล่านิทานประกอบการแสดงละคร และการเล่านิทานโดยการร้องเพลง การศึกษาพบว่า ครูผู้สอนมีความพึงพอใจในการจัดการเรียนรู้ โดยใช้นิทาน ซึ่งสามารถนำมาประยุกต์ ใช้ในห้องเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ (วยุพา ทศตะ, 2541 : 1-6)

นอกจากนี้ การศึกษา ของ บราวน์ พบว่าการนำบทกลอน การพูดเป็นจังหวะบทเพลง นิทานและเรื่องเล่า มาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในห้องเรียน ทำให้ผู้เรียนมีความสามารถด้านการฟังและเข้าใจ คำศัพท์การออกเสียงคำและประโยคได้ (Brown, J.L.M., 2006 : 1)

จากสภาพปัญหาดังกล่าวและจากการศึกษาเกี่ยวกับประสิทธิภาพของการใช้นิทานเป็น กิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการฟังของนักเรียน ผู้วิจัยจึงนำนิทานมาใช้เป็นสื่อในการจัด กิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะการฟังของนักเรียนโรงเรียนบ้านแจ้งตราดคลองไทรโดยหวังว่าผลการวิจัยที่ได้ครั้งนี้จะเป็น ประโยชน์ มาสู่การปรับปรุงและพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของนักเรียน โดยเฉพาะ ทักษะการฟังให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น และบรรลุวัตถุประสงค์ของการเรียนภาษาเพื่อการสื่อสารได้อย่างแท้จริง

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียน โดยใช้นิทานเป็นสื่อในการเรียนรู้ก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
2. เพื่อพัฒนาทักษะการฟังโดยใช้นิทานเป็นสื่อของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมาเป็นแนวทางในการศึกษา การพัฒนารูปแบบนวัตกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อเพิ่มทักษะการฟังของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านแจ้งตราดคลองไทร จังหวัดชัยภูมิ โดยใช้นิทานเป็นสื่อในการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถด้าน การฟังภาษาอังกฤษ โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาค้นคว้าตามลำดับขั้น ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านแจ้งตราดคลองไทรจำนวน 32 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านแจ้งตราดคลอง ไทร จำนวน 15 คน โดยใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้ทักษะการฟังโดยใช้นิทานเป็นสื่อ ซึ่งนักเรียนจะได้ฟังนิทานประกอบภาพ นิทานประกอบท่าทาง นิทานประกอบการร้องเพลง และนิทานเพลงทั้งหมด จำนวน 4 เรื่อง
2. แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษของผู้เรียน
3. แบบสังเกตพฤติกรรมด้านการฟัง
4. แบบประเมินตนเองด้านการฟังภาษาอังกฤษ

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. คัดเลือกเนื้อหาการฟังโดยคัดเลือกนิทานภาษาอังกฤษสำหรับเด็กประถมศึกษา ตอนปลาย ที่มีวงคำศัพท์ เนื้อหา โครงสร้างภาษา และ คัดเลือกบทนิทาน นิทานประกอบภาพ นิทานประกอบเพลง และ นิทานเพลง จำนวน 4 เรื่อง จาก หนังสือ และเทปบันทึกเสียงต่างๆ โดยใช้นิทานต่อไปนี้

1. นิทานประกอบภาพที่มีเสียงประกอบ เรื่อง The Three Little Pigs and the Big Bad Wolf
2. นิทานประกอบภาพที่มีเสียงประกอบ เรื่อง The Wind and the Sun
3. นิทานประกอบท่าทางเรื่อง The Dog and the Crocodile
4. นิทานเพลง เรื่อง A Little Old Man and a Rabbit

2. สร้างข้อสอบตามตารางวิเคราะห์เนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้โดยสร้างให้ ครอบคลุม เนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้ในเรื่องที่ใช้สอนเป็นแบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อให้คะแนนข้อละ 1 คะแนน รวม 30 คะแนน ใช้เวลา 60 นาที

ลักษณะของแบบทดสอบ

1. แบบทดสอบวัดทักษะการฟังแบ่งออกเป็น 3 ตอน

ตอนที่ 1 เป็นแบบทดสอบวัดทักษะในการฟังประโยคสั้น ๆ แล้วเลือกรูปภาพให้ตรงกับประโยคที่ได้ยิน

ตอนที่ 2 เป็นแบบทดสอบวัดทักษะการฟังบทสนทนาสั้น ๆ ระหว่างบุคคล

ตอนที่ 3 เป็นแบบทดสอบวัดทักษะในการฟังข้อความสั้น ๆ ซึ่งประกอบด้วยประโยค 3-4 ประโยค

3. แบบสังเกตพฤติกรรมด้านการฟัง

มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ (Rating Scale) ตามแบบของลิเคิร์ต (Likert's Scale) ซึ่งแบ่งเป็น 2 ส่วน ส่วนแรกเป็น รายการตรวจสอบพฤติกรรมในด้านความเข้าใจ การฟังด้านความร่วมมือในการเรียนรู้และด้านการนำประโยชน์จากการเรียนรู้ไปใช้ ส่วนที่สอง เป็นการบันทึกข้อคิดเห็นเพิ่มเติมจากการสังเกตพฤติกรรมนักเรียน โดยผู้วิจัยจะสังเกตพฤติกรรมด้าน การฟังของนักเรียนเป็นระยะหลังจากเรียนจบทุกแผนการเรียนรู้ของนิทานแต่ละเรื่อง รวม 5 ระยะ โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

ระดับ 5 หมายถึง มีพฤติกรรมการฟังสูงที่สุด

ระดับ 4 หมายถึง มีพฤติกรรมการฟังสูง

ระดับ 3 หมายถึง มีพฤติกรรมการฟังปานกลาง

ระดับ 2 หมายถึง มีพฤติกรรมการฟังต่ำ

ระดับ 1 หมายถึง มีพฤติกรรมการฟังต่ำที่สุด

4. แบบประเมินตนเองด้านการฟังภาษาอังกฤษ

มีลักษณะเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ (Rating Scale) ตามแบบของ ลิเคิร์ท (Likert's Scale) ซึ่งแบ่งเป็น 2 ส่วน ส่วนแรกเป็น รายการตรวจสอบพฤติกรรมด้านความเข้าใจการฟัง ด้านความร่วมมือในการเรียนรู้และด้านการนำประโยชน์จากการเรียนรู้ไปใช้ ส่วนที่สอง ให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมในสิ่งที่ฟังโดยนักเรียนจะประเมินตนเองด้านการฟังเป็นระยะๆ หลังจากเรียนจบทุกแผนการเรียนรู้นิทานแต่ละเรื่อง รวม 5 ระยะโดยกำหนด เกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

ค่าระดับ 5 หมายความว่าเห็นด้วยอย่างยิ่ง

ค่าระดับ 4 หมายความว่าเห็นด้วย

ค่าระดับ 3 หมายความว่าเห็นด้วยปานกลาง

ค่าระดับ 2 หมายความว่าเห็นด้วยน้อย

ค่าระดับ 1 หมายความว่าเห็นด้วยน้อยที่สุด

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) แบบ One Group Pretest-Posttest Design โดยมีวิธีดำเนินการทดลอง ดังนี้

1. จัดปฐมนิเทศนักเรียนเพื่อทำความเข้าใจวิธีการทดลองจุดประสงค์ของการทดลองและวิธีการประเมินผลการเรียน
2. ทำการทดสอบก่อนการเรียน (Pretest) เพื่อวัดความสามารถด้านการฟัง ภาษาอังกฤษก่อนการทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง
3. ดำเนินการสอนตามแผนการสอนที่จัดทำขึ้นตามระยะเวลาที่กำหนดไว้และระหว่าง การทดลองในแต่ละแผนการสอน ผู้วิจัยสังเกตพฤติกรรมด้านการฟังของนักเรียน โดยใช้แบบบันทึก การสังเกตพฤติกรรมด้านการฟังของนักเรียน
4. ให้ผู้เรียนฝึกปฏิบัติจริงโดยจัดกิจกรรมเล่นนิทานในชั่วโมงพัฒนาศักยภาพ สัปดาห์ละ 2 ชั่วโมง จำนวน 2 สัปดาห์
5. ให้นักเรียนทำแบบประเมินตนเองด้านการฟังหลังการทดลอง
6. ทำการทดสอบหลังการเรียน (Posttest) เพื่อวัดความสามารถด้านการฟังโดยใช้ แบบทดสอบชุดเดิมที่ใช้ทดสอบก่อนการทดลอง
7. รวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลตามวิธีทางสถิติ

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบความมีนัยสำคัญทางสถิติ เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนความสามารถด้านทักษะการฟังภาษาอังกฤษก่อนและ หลังการทดลอง โดยใช้สูตร t-test

2. นำผลการประเมินจากแบบสังเกตพฤติกรรมด้านการฟังนำมาหาค่าเฉลี่ยในแต่ละระยะ หลังจากจบทุกแผนการเรียนรู้ของนิทานแต่ละเรื่อง รวม 5 ระยะแบบสังเกตพฤติกรรมด้านการฟังนี้ เป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ (Rating Scale) โดยมีเกณฑ์การแปลค่าความหมายของ ค่าเฉลี่ย ดังนี้

- 4.51-5.00 หมายถึง มีพฤติกรรมในการปฏิบัติกิจกรรมมากที่สุด
- 3.51-4.50 หมายถึง มีพฤติกรรมในการปฏิบัติกิจกรรมมาก
- 2.51-3.50 หมายถึง มีพฤติกรรมในการปฏิบัติกิจกรรมปานกลาง
- 1.51-2.50 หมายถึง มีพฤติกรรมในการปฏิบัติกิจกรรมน้อย
- 1.00-1.50 หมายถึง มีพฤติกรรมในการปฏิบัติกิจกรรมน้อยที่สุด

3. นำผลจากการประเมินตนเองด้านการฟังของนักเรียน มาหาค่าเฉลี่ย โดยแบบประเมิน ตนเองด้านการฟังของนักเรียนฉบับนี้เป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ (Rating Scale) โดยมีเกณฑ์การแปลค่าความหมายของค่าเฉลี่ย ดังนี้

- 4.51-5.00 หมายถึง ระดับความสามารถมากที่สุด
- 3.51-4.50 หมายถึง ระดับความสามารถมาก
- 2.51-3.50 หมายถึง ระดับความสามารถปานกลาง
- 1.51-2.50 หมายถึง ระดับความสามารถน้อย
- 1.00-1.50 หมายถึง ระดับความสามารถน้อยที่สุด

4. นำข้อความที่แสดงความคิดเห็นข้อเสนอแนะเพิ่มเติมที่ได้จากคำถามประเภทปลายเปิด จากแบบสังเกตพฤติกรรม และแบบประเมินพฤติกรรมด้านการฟังของนักเรียน มาวิเคราะห์และประมวลสรุปเป็นความเรียง

5. สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน โดยหาค่าเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความสามารถ ด้านการฟังจากแบบสังเกตพฤติกรรม และแบบประเมินตนเองด้านการฟังของนักเรียน

2. สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพของเครื่องมือ หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ โดยวิธี คูเดอร์ ริชาร์ดสัน (Kuder-Richardson) KR-20

3. สถิติทดสอบสมมุติฐาน หาค่า t-test แบบ Dependent Samples ในการเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนทดสอบวัดความสามารถด้านทักษะการฟังภาษาอังกฤษก่อนการทดลองและหลังการทดลอง

ผลการวิจัย

การศึกษาการใช้นิทานเป็นสื่อในการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟัง ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านแจ้งตราดคลองไทรสรุปผลได้ดังนี้

1. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนโดยใช้นิทานเป็นสื่อในการเรียนรู้ มีความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษหลังการทดลองสูงกว่า ก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ .01

2. จากผลการสังเกตพฤติกรรม และการประเมินตนเองของนักเรียน พบว่า นักเรียนที่ได้รับ การสอนโดยใช้นิทานเป็นสื่อในการเรียนรู้มีพัฒนาการด้านการฟังภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นทุกระยะตลอด การทดลอง จากระดับปานกลางจนถึงมาก

3. จากผลการสังเกตพฤติกรรม และการประเมินตนเองของนักเรียน พบว่า นักเรียนที่ได้รับ การสอนโดยใช้นิทานเป็นสื่อในการเรียนรู้มีพัฒนาการด้านความร่วมมือในการเรียนรู้ และด้านการนำ ประโยชน์ จากการเรียนรู้ไปใช้เพิ่มขึ้นทุกระยะตลอดการทดลอง จากระดับปานกลางจนถึงมาก

อภิปรายผล

การวิจัยในครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษของ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านแจ้งตราดคลองไทรโดยใช้นิทานเป็นสื่อในการเรียนรู้ ปรากฏผล การทดลอง เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ คือ การใช้นิทานเป็นสื่อในการเรียนรู้สามารถพัฒนา ความสามารถด้านการฟัง ภาษาอังกฤษของนักเรียนให้สูงขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.1 ทั้งนี้ผลที่ได้จากงานวิจัยครั้งนี้ สามารถอภิปรายได้ 2 ประเด็น ดังนี้

1. ความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษจากการเรียนโดยใช้นิทานเป็นสื่อในการเรียนรู้ จากผลการวิจัย การใช้นิทานเป็นสื่อในการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษของ นักเรียน พบว่า นักเรียนกลุ่มตัวอย่างมีความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษสูงขึ้น โดยคะแนนเฉลี่ย จากแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษก่อนการทดลอง ของ นักเรียนเท่ากับ 7.67 และคะแนน เฉลี่ยหลังการทดลองเท่ากับ 18.89 สูงขึ้น 11.22 สอดคล้องกับผล จากการวิเคราะห์ ข้อมูลการสังเกต พฤติกรรมการฟังภาษาอังกฤษ และการประเมินตนเองของ นักเรียน ซึ่งพบว่า นักเรียนมีการพัฒนาการฟัง ภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นทุกระยะ จากระดับปานกลาง จนถึงมาก

2. คุณลักษณะอันพึงประสงค์ที่เกิดขึ้นกับนักเรียนการเรียนโดยใช้นิทานเป็นสื่อในการเรียนรู้ ด้าน ความร่วมมือในการเรียนรู้ และการนำประโยชน์จากการเรียนรู้ไปใช้

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้จัดกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้มีการบูรณาการทักษะภาษา ทั้ง 5 คือ จัด กิจกรรมส่งเสริมการพูด เช่น การเล่นปริศนาคำทาย การพูดบรรยายภาพ การเล่าเรื่องที่ อิงจากบทเพลงนิทาน การเล่าเรื่องตามลำดับเหตุการณ์ การเล่าเรื่องที่แต่งขึ้นเองตามแนวคิด หรือ จินตนาการของตนเอง การพูดเล่า เรื่องประกอบท่าทาง รวมทั้งการแสดงหุ่นมือ และการแสดงละคร ส่วนทักษะการอ่าน ผู้วิจัยได้จัดกิจกรรมโดย ให้นักเรียนฝึกอ่านแบบกวาดสายตา การอ่านออกเสียง เพื่อเลียนแบบการออกเสียงที่ถูกต้องของเจ้าของภาษา

การอ่านข้อความแล้ววาดภาพประกอบ เป็น ต้น ในส่วนของทักษะการเขียน ผู้วิจัยจัดกิจกรรมให้นักเรียนได้ฝึก การเขียนบรรยายภาพ การเขียน นิทานเลียนแบบเรื่องที่กำหนด การเขียนตอนจบของเรื่อง การทำสมุดภาพ นิทาน ซึ่งการจัดกิจกรรมที่ กล่าวมาข้างต้น ส่งผลให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีความหมาย และสามารถนำ ภาษาไปใช้ได้ตาม สถานการณ์จริง มีความมั่นใจในการแสดงออก สอดคล้องกับผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบ สังเกต พฤติกรรมการฟังด้านการนำประโยชน์จากการเรียนรู้ไปใช้ ซึ่งพบว่า พฤติกรรมในแต่ละรายการในแต่ละ ช่วงระยะของการทดลองมีการพัฒนาเพิ่มขึ้นจากระดับปานกลาง ถึงระดับมาก สอดคล้องกับ ผล การ ประเมินตนเองพฤติกรรมการฟังด้านการนำประโยชน์จากการเรียนรู้ไปใช้ พบว่า พฤติกรรมในแต่ละ รายการมีการพัฒนาเพิ่มขึ้นอยู่ในระดับมาก ทุกระยะตลอดการทดลอง นอกจากนี้จากการแสดง ข้อคิดเห็นเพิ่มเติมของ นักเรียนจากแบบประเมินตนเอง พบว่า นักเรียนร้อยละ 72.22 ระบุว่า นักเรียน ได้แสดงออก ได้ฝึกพูด ภาษาอังกฤษจากการแสดงละคร การเล่านิทานประกอบท่าทาง และการร้อง เพลง และร้อยละ 13.89 ระบุว่า มีโอกาสสอนน้องเล่นเกม ร้องเพลง การจัดกิจกรรมพัฒนาทักษะ ทั้ง 4 แบบบูรณาการในงานวิจัยครั้งนี้ สอดคล้องกับ ไรท์ (Wright) ซึ่งกล่าวว่า การนำ นิทานมาจัดกิจกรรมการเรียนการสอน นั้นควรนำมาสอนให้ ครอบคลุมทักษะทั้งสี่ โดยเน้นความคล่อง มากกว่าความถูกต้อง นอกจากนี้ พิตรวัลย์ โกวิทวาทิ กล่าวว่า ควร ใช้กระบวนการ เรียนรู้แบบบูรณาการ (Learning Integration) ในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้แก่ นักเรียน เพื่อ ให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ที่มีความหมาย และตระหนักถึงความเป็นไปได้ในการนำภาษาไปใช้

จากการอภิปรายที่กล่าวมา จะเห็นได้ว่าการใช้นิทานเป็นสื่อในการเรียนรู้สามารถพัฒนา ความสามารถด้านการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียน และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ที่เกิดขึ้นกับ นักเรียนด้าน ความร่วมมือในการเรียนรู้ และการนำประโยชน์จากการเรียนรู้ไปใช้ ทั้งนี้เนื่องมาจาก การใช้นิทาน ภาษาอังกฤษที่มีรูปแบบหลากหลาย มีการกำหนดจุดมุ่งหมายของการฟังอย่างชัดเจน นักเรียนได้ทำกิจกรรม เสริมทักษะทางภาษาที่หลากหลาย ในรูปแบบการบูรณาการร่วมกับทักษะด้าน การพูด การอ่าน การเขียน รวมทั้งฝึกฟังเสียงและการออกเสียงเจ้าของภาษา นอกจากนี้ การใช้สื่อการสอนที่หลากหลายในบทเรียน เป็น การกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความสนใจ และท้าทายในการทำ กิจกรรม ช่วยให้เข้าใจเนื้อหาในบทเรียน และเห็น ประโยชน์ของการนำภาษาไปใช้ สอดคล้องกับผล การวิจัยของ วยุพา ทศตะ ซึ่งได้ทำการศึกษาความพึงพอใจ ของครู ในการใช้นิทาน ประกอบการสอน โดยนำเสนอการเล่านิทานแบบต่างๆ ผลการศึกษา พบว่า ครูผู้สอน มีความพึง พอใจที่ได้เรียนรู้การใช้นิทานประกอบการสอน สามารถนำไปประยุกต์ในการจัดการเรียนการสอน อย่างมีประสิทธิภาพ และการศึกษาของ นนทพร ภูวรัตน์ ซึ่งได้ศึกษาการใช้เพลง และ นิทานเป็นกิจกรรมการ ฟังในการสอนภาษาอังกฤษ พบว่า นักเรียนมีความสามารถด้านการฟังเพิ่มขึ้น รวมทั้งผลการวิจัยของ เมดินา (Medina) ซึ่งได้ศึกษาเปรียบเทียบ วิธีการเล่าเรื่องโดยใช้ ภาพประกอบ และการเล่าเรื่องที่เป็นบทเพลงที่มี รูปภาพประกอบ ผลการทดลองพบว่า การเล่าเรื่อง เป็นบทเพลง และมีรูปภาพประกอบ สามารถเพิ่ม ความสามารถด้านการฟัง และความสามารถด้าน คำศัพท์ได้สูงกว่าการเล่าเรื่องที่มีภาพประกอบอย่างเดียว

ข้อเสนอแนะในการใช้นิทานเป็นสื่อเพื่อพัฒนาการฟัง

1. การคัดเลือกนิทาน ควรคำนึงถึงประเภทของนิทานให้เหมาะสมกับวัยของนักเรียน ถ้าหาก นิทานเป็นเรื่องยาว ครูผู้สอนควรแบ่งนิทานเป็นตอน ๆ ทั้งนี้เพราะการตัดตอนเรื่อง หรือข้อความให้ สั้นลง

เพื่อช่วยให้นักเรียนสามารถจดจำข้อมูลที่เป็นความคิดรวบยอด และรายละเอียดได้ดีกว่า การฟังเรื่อง หรือ ข้อความที่ยาว นอกจากนี้การแบ่งนิทานออกเป็นตอน ๆ ทำให้ผู้สอนสะดวกใน การจัดเตรียมเนื้อหา และการ กิจกรรมการฟังได้อย่างเหมาะสม

2. ผู้สอนควรเตรียมเครื่องเล่น รวมทั้งสื่ออุปกรณ์ต่าง ๆ ให้พร้อมก่อนสอนทุกครั้ง เพื่อตรวจสอบ ความสมบูรณ์ของสื่อ และอุปกรณ์ ตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องก่อนดำเนินการสอนเพื่อให้เกิด ความราบรื่น ในขณะสอน และเกิดประโยชน์ต่อนักเรียนในการพัฒนาทักษะการฟัง

3. ครูผู้สอนควรฝึกการร้องเพลง ทำท่าทางประกอบ หรือฝึกการเล่านิทานก่อนการสอน ทุกครั้ง ทั้งนี้เพื่อให้เกิดความมั่นใจในการสอน ป้องกันข้อผิดพลาด และดึงดูดใจนักเรียนให้ปฏิบัติ กิจกรรมด้วยความ สนุกสนาน

4. ในการปฏิบัติกิจกรรม ครูควรอธิบายให้นักเรียนเข้าใจถึงวิธีการอย่างชัดเจน มีการสาธิตและ ตรวจสอบความเข้าใจ เพื่อให้นักเรียนเข้าใจและสามารถปฏิบัติกิจกรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ

5. ครูผู้สอนควรให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการให้ข้อเสนอแนะ และปรับปรุงเรื่องการจัดหา อุปกรณ์ ประกอบฉาก เสื้อผ้า เครื่องแต่งกายนักแสดง ทั้งนี้เพื่อให้ผู้แสดงเกิดความภาคภูมิใจ และ ผู้ชมได้รับบรรยากาศ ในการชมมากขึ้น

เอกสารอ้างอิง

จารุพรรณ เพ็งศรีทอง. (2544). การศึกษาปัญหาการฟังภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง.

วารสารวิจัย (มกราคม-มิถุนายน). 4(1): 171-185.

บัญชา อึ้งสกุล. (2545). การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ภาษาอังกฤษหลักการทักษะและหลักการปฏิบัติการ.

วารสารวิชาการ (กรกฎาคม). 5(7): 52-57.

พันธณี วิหคโต. (2546). การสังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ. วารสารวิชาการ

(กันยายน). 6(4): 24-27.

วยุพา ทศะ. (2541). การสัมมนาเชิงปฏิบัติการการเล่านิทานสัจจริงสำหรับครูโรงเรียนประถมศึกษาในภาค

ตะวันออกเฉียงเหนือ. ภาควิชาภาษาตะวันตกและภาษาศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และ สังคมศาสตร์. มหาวิทยาลัยสารคาม.

อภิญา เบญจวรรณกร. (2540). การเล่านิทานในยุคอิเล็กทรอนิกส์. วารสารห้องสมุด (กรกฎาคม-กันยายน).

41(3): 40-46.

Brown, J.L.M. (2006). Rhymes, Stories and Songs in the ESL Classroom. The Internet TESL

Journal. V.7(4), Retrieved April 12, 2006, from <http://iteslj.org/Techniques/>

Saricoban-Songs.html

Doff, A. (1989). Teach English: A Training Course for Teachers. New York: Cambridge University Press.

Taylor, E.K. (2000). Using Folktales. New York: Cambridge University Press

Underwood, M. (1993). Teaching Listening. New York: Longman.

Ur, P. (1984). Teaching Listening Comprehension. Cambridge: Cambridge University Press.